

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/01747-0/2019
Érkezett:	2019 OKT 29.
Példány:	1
Melléklet:	10 db
Kezelőiroda:	du

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

Tatabányai Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság útján

TATABÁNYAI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
Ügyszám kezdőiraton:	
Érkezett:	2019 -10- 18
melléklet:	(2)
Ügyszám utóiraton:	2019.10.29.
POSTÁN ÉRKEZETT GYŰJTŐSZERENYBŐL ŪRITVE UGYFEL/KEPVISELŐ ALTAL SZEMÉLYESEN BEADOTT.	

LB

Alkotmányjogi panasza

képviselő:

dr. Takács Piroska Julianna
kamarai jogtanácsos
KASZ: 36075162
piroska.dr.takacs@katved.gov.hu

a Kúria Mfv.II.10.061/2019/5.
számú jogerős végzésével szemben.

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] mint
[REDACTED] mint

Indítványozó jogi képviselője, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján, a Kúria 2019. július 10. napján kelt Mfv.II.10061/2019/5. számú jogerős végzésével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva alaptörvény-ellenesség miatt, az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg a Kúria Mfv.II.10061/2019/5. számú jogerős végzését, a Tatabányai Törvényszék 2.MF. 20.058/2018/3. számú jogerős ítéletre kiterjedő hatállyal - az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésre tekintettel - mert az sérti az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésben foglalt jogát.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1. Az indítvány benyújtására vonatkozó időbeli követelmény megtartása:

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján, az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A határidő megtartásának igazolásául előadom, hogy a Kúria Mfv. II. 10.061/2019/5. számú jogerős végzésének kézbesítésére 2019. augusztus 21-én került sor az Indítványozó hivatali kapuján keresztül.

2. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] a 2017. október 16-án kelt keresetében elmaradt illetmény (illetmény-különbözet, rendvédelmi pótlék-különbözet, jubileumi jutalom különbözet) megfizetését kérte a [REDACTED]
[REDACTED] mint alperestől (a továbbiakban: e pontban Alperes) a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) előtt indított munkaügyi perben. Az Alperes a keresetlevél benyújtását követően, még a per első tárgyalása előtt megfizette a Felperes által kért elmaradt illetményt, a Felperes által igényelt perköltséggel együtt.

Az Alperes maradéktalan teljesítése ellenére a Felperes – sem a per érdemi tárgyalása előtt, sem az érdemi tárgyalás megkezdése után – nem állt el a keresetétől, holott a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 160. § (1) bekezdése ezt lehetővé tette volna, erre tekintettel az Alperes kérte a Felperes keresetének elutasítását. Az elsőfokú bíróság az ügyben tárgyalást tartott, majd 2018. május 11. napján meghozta

1.M.303/2017/11-II. számú ítéletét (a továbbiakban: elsőfokú ítélet). Az elsőfokú ítélet szerint az elsőfokú bíróság a Felperes keresetét elutasította, így a per az Alperes pernyertességével zárult. Az Alperes az ellenkérelmében az ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján perköltség megfizetését kérte a Felperestől, amelyről a Pp. 77. §-a és az Alperes kifejezett kérelme ellenére az elsőfokú bíróság az ítéletében egyáltalán nem rendelkezett. Az ítélete rendelkező részében a bíróság mindösszesen arról rendelkezett, hogy egyéb költség nem merült fel. Az Alperes megítélése szerint az egyéb költség azonban nem azonos a perköltség fogalmával.

Alperes az elsőfokú ítélettel szemben – az elsőfokú bíróság ítéleti rendelkezésének megfelelően – a Tatabányai Törvényszékhez (a továbbiakban: másodfokú bíróság) nyújtotta be törvényes határidőn belül a fellebbezését kérve, hogy a Pp. 77. §-ára tekintettel az elsőfokú fokú perköltség viselése felől, a Pp. 78. §-a alapján, az Alperes mint pernyertes fél javára rendelkezzen.

A másodfokú bíróság a 2018. november 6. napján kelt, 2. Mf.20.058./2018/3. számú jogerős ítéletével (a továbbiakban: jogerős ítélet) helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét, és a pernyertes Alperes elsőfokú perköltségéről továbbra sem rendelkezett, csak a másodfokú perköltségről döntött.

Az Alperes a másodfokú jogerős ítélettel szemben - annak jogszabálysértő volta miatt - a Pp. 270. §-a alapján törvényes határidőn belül felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához.

Az alperes a felülvizsgálati kérelemben a perköltségről való rendelkezés hiányán túl jogszabálysértőnek tartotta azt is, hogy a Tatabányai Törvényszék a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 14. § (1) bekezdés rendelkezésének figyelmen kívül hagyása mellett, illetékesség hiányában bírálta el a fellebbezést.

A Kp. 157. § (2) bekezdése kimondja, hogy a közigazgatási ügyekben a közigazgatási és munkaügyi bíróság által meghozott határozattal szemben 2018. január 1. napján vagy azt követően előterjesztett fellebbezést a Kp. szerint illetékes törvényszék, mint másodfokú bíróság bírálja el.

A Kp. 13. § (11) bekezdése szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság határozatával szembeni fellebbezés elbírálására, továbbá a 12. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélettel szemben az Alperes a fellebbezését 2018. június 11. napján terjesztette elő, így a Kp. 13. § (11) bekezdése alapján nem a Tatabányai Törvényszék, hanem kizárólagosan a Fővárosi Törvényszék lett volna illetékes a fellebbezést elbírálni. Mindebből következőleg, az Indítványozó álláspontja szerint, a másodfokú bíróság a hatásköre és illetékessége vizsgálatát elmulasztva, illetékesség hiányában járt el, eljárása – és ezáltal ítélete is – alaptörvény-ellenes, jogszabálysértő.

A Kúria az Mfv. II.10.061/2019/5. számú végzésében az alperes felülvizsgálati kérelmét és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Pp. 271. § c) pontjára tekintettel hivatalból elutasította, annak ellenére, hogy az Alperes felülvizsgálati kérelme nemcsak a perköltségre vonatkozott, hanem a Tatabányai Törvényszék illetékesség hiányában történő eljárását is kifogásolta. A Tatabányai Törvényszék másodfokú ítélete így jogerős.

3.A bírói döntés alaptörvény-ellenessége és az Alaptörvényben biztosított jog sérelme:

A Kúria az Mfv. II.10.061/2019/5. számú végzése az Indítványozó megítélése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe ütközik, és az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését is sérti.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az alábbiakról rendelkezik:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

(7) bekezdés rendelkezése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése deklarálja, hogy az „Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

Álláspontom szerint Indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított joga sérült azáltal, hogy az I. fokú ítélettel szembeni fellebbezést nem a törvény által megállapított /Kp. 157. § (2), 13. § (11)/, kizárólagos illetékességgel eljárni jogosult Fővárosi Bíróság bírálta el.

A Kp. 13. § (11) bekezdése szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság határozatával szembeni fellebbezés elbírálására, továbbá a 12. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes, ennek ellenére a Tatabányai Törvényszék járt el. A Kúria erre vonatkozó okfejtése az Indítványozó megítélése szerint jogszabályellenes.

A Kúria indokolása szerint, a Tatabányai Törvényszék volt illetékes eljárni, ugyanis a Kp. 4. §-a alapján közigazgatási jogvitának a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos jogvita minősül, a felek között fennálló közalkalmazotti jogviszony nem tartozik ide.

A Kp. 4. § (7) bekezdés 3. pontja definiálja a közszolgálati jogviszonyt, mely szerint, az állam vagy az állam nevében eljáró szerv és az állam nevében foglalkoztatott személy között munkavégzés, illetve szolgálatteljesítés céljából létesített, a köz szolgálatára irányuló, törvényben meghatározott speciális kötelezettségeket és jogokat tartalmazó jogviszony; ide nem értve a bírák, az

igazságügyi alkalmazottak, továbbá az ügyészségi alkalmazottak szolgálati viszonyát, valamint a munkaviszonyban állók jogviszonyát.

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 1. § (1) bekezdése kimondja, hogy e törvény hatálya - ha törvény eltérően nem rendelkezik - az állami és a helyi önkormányzati költségvetési szerveknél, valamint a helyi önkormányzat által (a továbbiakban: munkáltató) a feladatkörébe tartozó közszolgáltatások ellátására foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyára terjed ki.

Fentiek alapján, a közalkalmazotti jogviszony az állam, helyi önkormányzati költségvetési szerv, valamint a helyi önkormányzat és a munkavállaló között fennálló, a köz szolgálatára irányuló jogviszony. Tehát a közalkalmazotti jogviszony is beletartozik a közszolgálati jogviszonyba, így a Kp. 157. § (2), valamint 13. § (11) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék lett volna kizárólagosan illetékes eljárni.

A fentiek alapján a Kúria Mfv. II.10.061/2019/5. számú végzése az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésébe ütközik, abból a szempontból is, hogy a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 273. § (2) bekezdés alapján a Pp. 271. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozva hivatalból elutasította, holott az alperes felülvizsgálati kérelme nemcsak a perköltségre vonatkozott, hanem az illetékességi szabályokra is.

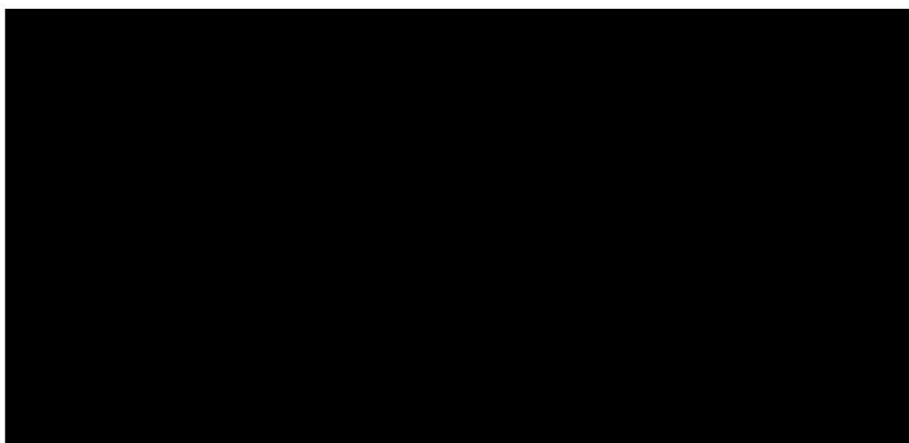
Az Indítványozó megítélése szerint a jogsérelem orvoslására nem került sor, ugyanis a fellebbezést illetékességgel nem rendelkező bíróság bírálta el, és ezt a jogszabálysértést, alaptörvényt sértést a Kúria sem orvosolta, ugyanis a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, hivatalból elutasította. Így az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való joga is sérült.

A fentiek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva alaptörvény-ellenesség miatt, az

Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg a Kúria Mfv.II.10061/2019/5. számú jogerős végzését, a Tatabányai Törvényszék 2.MF. 20.058/2018/3. számú jogerős ítéletre kiterjedő hatállyal - az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésre tekintettel - mert az sérti az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésben foglalt jogát.

Tatabánya, 2019. november 18.

Tisztelettel:

Melléklet:

1. számú melléklet: Az általános meghatalmazások nyilvántartásába bejegyzést tanúsító 7.Pk.50.085/2018/2. számú végzés